

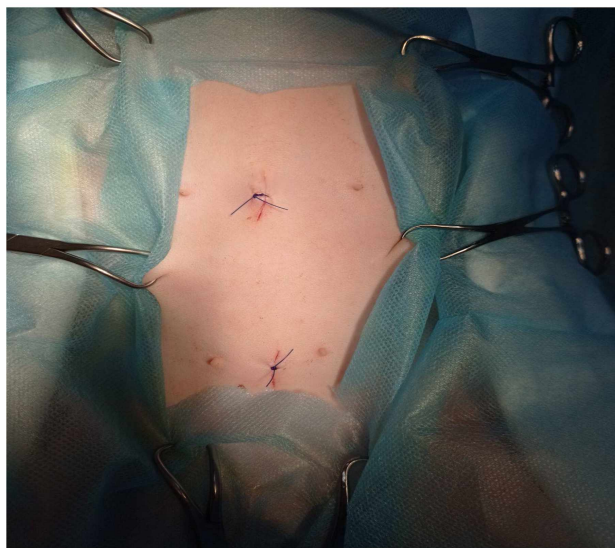

Рис. 3. Закриття післяопераційних ран стібками вузлового шва

Лапароскопічні хірургічні втручання з приводу абдомінального крипторхізму у кобелів мають низку переваг: чітка візуалізація органу, мінімальний доступ та невеликі післяопераційні рани. У післяопераційному періоді це дозволяє мінімізувати больові відчуття, забезпечити косметичний ефект. Немає необхідності у використанні післяопераційних попон та захисних комірців.

У такий спосіб нами було прооперовано п'ять кобелів з діагнозом абдомінальний крипторхізм і у жодної з прооперованих тварин не було зафіксовано післяопераційних ускладнень.

Разом із тим лапароскопічні видалення розташованих у черевній порожнині сім'яників має операції має певні недоліки. Це пневмоперитонеум, операційне поле у двовимірному зображенні, неможливість пальпації тканин, висока вартість високотехнологічного обладнання, необхідність отримання спеціалізованих навиків роботи з відеоендоскопічним обладнанням.

Висновки. Таким чином, виконання лапароскопічної орхідектомії абдомінально розташованого сім'яника дозволяє обмежитися мінімальною травмою для організму без зменшення ефективності хірургічного втручання. Така операція забезпечує швидкий відновлювальний період, високий лікувальний і косметичний результати.

УДК 636.09: 378.014.24

Киричко О. Б., кандидат ветеринарних наук, доцент

Влох І. Ю., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

e-mail: olena.kyrychko@pdaa.edu.ua

СПІВПРАЦЯ У МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ – АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ СЕГОДЕННЯ

Співпраця Полтавського державного аграрного університету з Інститутом ветеринарної медицини факультету біологічних і ветеринарних наук Університету

Миколая Коперника в Торуні (Польща) стала доброю традицією. Вона об'єднує обмін досвідом, стажування співробітників, академічну мобільність здобувачів вищої освіти тощо. І має велику актуальність.

В Полтавському державному аграрному університеті (ПДАУ) відбулася подія міжнародного значення: прийом делегації науковців і викладачів із Університету Миколая Коперника в Торуні (Польща) на чолі з Еджеєм Марією Яськовські, директором Інституту ветеринарної медицини університету, професором, габілітованим доктором.

За підтримання і розвиток співпраці в галузях науки і педагогіки між працівниками польського і нашого університетів на засіданні Вченої Ради ПДАУ відбулося урочисте вручення Головою ради, професором Валентиною Іванівною Аранчій диплому і мантиї почесного доктора ПДАУ Еджею Яськовські. Раніше таку ж честь заслужив професор, габілітований доктор Університету Миколая Коперника в Торуні, Павло Сиса.

Професор Е. Яськовські вибрав також час і зустрівся з студентами і здобувачами ступеня доктора філософії нашого факультету. На зустрічі вони, як кажуть, із перших вуст мали змогу ознайомитися із Європейськими підходами щодо питань освіти студентів та підвищення кваліфікації молодих науковців. Шановний професор погодився також відповісти на запитання здобувачці вищої освіти Ілоні Влох, за що виражаємо йому свою вдячність.

Спілкування з Е. Яськовські було дуже цікавим. Основний зміст наведений у тезах.

Запитання: Ми знаємо, що Ви маєте співробітництво з вищими навчальними закладами України почалося воно зі Львову. Чому у Вас з'явилося бажання до співпраці із колегами Львівської академії ветеринарної медицини?

Відповідь: В свій час мій батько навчався в Львівській академії ветеринарної медицини і захоплено розповідав про неї та місто, в якому вона розміщена. Я глибоко шаную членів своєї родини і особливо батька та все, що з ним пов'язано.

Запитання: Чому Ви вирішили стати лікарем ветеринарної медицини?

Відповідь: Можливо, це досить смішна ситуація. Колись був такий професор Олбрихт – добрий знайомий моїх батьків. Він подарував мені книжку про звірів. І з того моменту я подумав, що буду мандрівником або ветеринаром. В нашій родині було чимало ветеринарних лікарів: дядько, тітка, інші родичі. Тому я багато чув розмов про цю спеціальність і вона мене полонила.

Запитання: Чи є перспектива щодо поповнення Вашої родини лікарями ветеринарної медицини?

Відповідь: Мій наймолодший син, не очікував, але став також ветеринаром. Зараз він живе і працює за спеціальністю у Вроцлаві за 400 км від Торуні. У нас неможливо, щоб син чи донька працювали в одному й тому ж університеті. Проте, дуже часто ми допомагаємо одне одному, – говорить Є. Яськовські.

Запитання: Поділіться, будь ласка, спогадами про Ваше навчання в аграрній академії у Вроцлаві?

Відповідь: Я дуже тепло згадую про Вроцлав. Це був час моєї молодості. Зараз ситуація там дуже змінилася, порівняно з тодішнім часом. Назву один фактор – раніше на факультеті було 7-8 дівчат, а 120 – хлопців. Тепер дівчата складають біля 80 %. Навчання було цікавим, але прийшлося напружено працювати, бо я хотів побільше знати і уміти застосовувати ці знання в практичній і науковій роботі.

Запитання: Яку перспективу жде професія лікаря ветеринарної медицини через

20 років?

Відповідь: Звичайно, ветеринарна медицина буде актуальною професією. Сьогодні випускники із дипломом ветеринарного лікаря знаходять роботу, приблизно, впродовж двох- трьох місяців. Ця професія завжди буде користуватися попитом, бо з кожним роком з'являються якісь нові хвороби, особливо інфекційні, як, наприклад, коронавірусного походження чи африканська чума свиней і успіх в боротьбі з ними матимуть лише фахівці ветеринарної медицини, які озброєні сучасними знаннями та уміннями.

Запитання: Чому Ви є в числі тих, хто активно підтримує співпрацю між співробітниками наших університетів?

Відповідь: Основи співпраці заклали наш професор Павло Сиса і ваш професор Василь Бердник. Я приєднався до неї бо: по-перше, бажаю дружби між нашими народами; по-друге, співпраця та обмін досвідом із педагогіки і науки підвищить їх якість; по-третє, що, зокрема, важливо для молодих людей – можливість обміну студентами на певний період навчання згідно угоди між нашими університетами.

Запитання: Щиро дякую Вам шановний професор за цікаві відповіді на наші запитання. Можливо, що Ви ще щось хочете додати?

Відповідь: Бажаю викладачам, студентам і аспірантам нашого університету, тобто ПДАУ, удачі в нових професійних зверненнях, міцного здоров'я, нових здобутків на науковій ниві, достатку і сімейного затишку!

Висновки. Співпраця з науковцями і викладачами у міжнародному контексті має велике значення, підвищує професійний рівень професорсько-викладацького складу та здобувачів вищої освіти. Спілкування розкриває як професійні так і загальнолюдські сторони, любов до фаху, надихає на подальшу роботу.

УДК 636.09: 378.014.24

Киричко О. Б., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Водоп'янов І. Д., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»
Коваль Є. Ф., здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

e-mail: olena.kyrychko@pdaa.edu.ua

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО, ЯК МОТИВАЦІЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Співробітництво завжди було і залишається актуальним у професійній діяльності. Особливе значення воно має у міжнародному контексті (Антонюк Т., 2013; Гальцова О.Л. та ін., 2019; Ткаченко У., 2019; Мптвеева Ю., 2021). Велику зацікавленість проявляють здобувачі вищої освіти.

Не пройшов непоміченим ними візит на факультет ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету гостя з Польщі професора Сиси П.С. У даній роботі викладені враження від спілкування.

Павел Станіслав Сиса – професор Університету Миколая Коперника в Туруні (Польща), Габілітований доктор ветеринарних наук, професор, Почесний член кафедри анатомії тварин ім. акад. В. Г. Касьяненка, Почесний професор